

ALOIS JIRÁSEK:

Na dvoře Vévodském.

ROMÁN.

"No, tak, drahoenná manželko, tak se na mne podívej, je to v pořádku, co?" a sešpulil ústa k šelmovskému úsměvu.

"Vida starého fintila! Ale rukavičky."

"Víš, že u dveří stojí lokaj se stříbrnou mísou a v ní hojnost rukaviček na výběr."

Na zámeckých schodech bylo živo a plno. Mladí, staří ubírali se z města na zámek, aby tam něco spatřili. Po městě hrály vévodské ekvipáže, svázející pozvané hosti, jako pana děkana, purkmistra, konšely a jiné přední měšťany a jejich manželky a dečky. Nádvoří byla hojně osvětlena a po nich kmitaly se rychlé postavy sluhů a komorných, úředníků a jejich vyfintěných dečůšek a manželů. Nade vším tím klemulo se tnavomodré nebe plno zářících hvězd; vzduch byl čistý a vlažný. Hosté namozze se již sešli, vévodkyně se teprve strojila.

Ve vedlejším pokoji stála její francouzská společnost a vedle ní milie Laroche. Obě obstarozné dámy, kvetlí za rozkošnických časů krále Ludvíka XV., které vidly rozervanou, zmemravěnou, nádhernou, elegantní a jemnou společnost francouzskou, s velikou nelibostí hleděly na vkusně vyvedené listy, na němž oznámen byl paní vévodkyni taneční pořádek.

"Mennet — jeden, dva — oh, tak málo a vizte, hle, jaké novoty!"

"Valčík!" zvolala skoro zděšené milie Laroche. "Ten zdraví škodlivý, nezpůsobný tanec. Deset minut valčík!"

"Eccossaise a pak zas eccossaise a zase valčík a po tabulí polonaise — ah a jediný kotillon! Oh, těch krásných časů, kdy panoval kotillon!"

"Což je to, madame, valčík, tundielle, tempéte, aneb jak se všechny ty tance jmenují, což jsou proti mennettu!"

"Ah, kotillon!"

A madame naklonila hlavu. Kde jsou ty časy, kdy lehounkým krokem mennetovým mladý napudrovaný šlechtík k ní se přiblížil, tak elegantně a roztomile jí se dvořil a o první kotillon prosil!

Oh, ti strašliví revolucionáři srazili jeho hlavu a ona, deera emigrantova —

V komnatě Johanneině zvučel zvonivý smích.

"Kitty, valčík, deset minut valčík a polonaise!" volala radostně Johanka k princezně Kateřině. A sklónivši se k Mařence, ji strojící, zašeptala: "On tak rozkošně tančí polonaise!"

Prve než vřelí Vřana na to pomyslí, aby se vystrojil na ples, na který se dostavití musil, odevzdal mu Hafárek list nějakým chlápem z města přinesený. Tušil, věděl, od koho a co asi v něm. Před tím pomýšlel na to, aby neupustil, aby se tomu bývalému tovaryšskovi nepodléval — ale zalekl se jeho hroby. Vévoda byl by tím nemile překvapen a rozhněván; čeho nyní s námáháním dobyto, mohlo okamžitě být ztraceno. A pak stál jakýsi odpor v nitru vlast, váhal přece tak písni proti vlastnímu synu vystoupit.

List týkal se vlastně jenom Elišky, a ostatní nebylo ani zmínky. Ten starý, jednooký pomlil, obrátil-li Hlaviceho do děve. Vřel, hluboce povzdychnuv, přecházel chvíli po pokoji. Pak uselnuv, vyspal několik řádek a zabezpečil list poslat Koehanovi. Ve vedlejším pokojích bylo ticho. Ani Eliška ani teta nepřipravovaly se na

tra do Ratibořie pojedá a že tam hodlá toliko s vévodou. Ona, Johanka, že neustane, až matka dovolí jí také jeti. Stane-li se tak, tu že by mohl na večer tajně přijít a v parku na ni čekat. Zpomínala prvního slastného dostaveníčka a mluvila toužebně o příštím. — "Doufám, že prosby mé nadarmo nebudou. Dostanu-li dnes večer dovolení, uzříte tu krásnou, milou kytičku kopretin, kterou mi M. s velikým nebezpečným přinesla, na mých prsou. Zřítala jsem ji tolikrát! Uvádí mi stále Tebe, duše mé miláčku, na paměť, kdy jsem Tě tam spícho a v háji spatřila. Před komorníkem se varuje; zdá se, jak M. řekla, že něco tuší. — Ale necht! S Tebou, má duše, jest jediné mé štěstí, pro Tebe chci trpět, jenom s Tebou žít."

Arnoldi se usmál. "Deera, matka dávatí mi dostaveníčko v ten týž čas, na stejné místo. Co dělat? Zkveto-li planý mák dne; a zaběhají se kopretiny?"

Ale chutě dal se do strojení. Letní noci zářil náhodský zámek četnými světly. Zvláště z oken sálavých proudily se dlouhé, jasné pruhy a odtud zazvuky lahodná zvuky láskujících, dvojného menutu.

Ples se začal.

V ozářeném sále již tančili. Starší úředníci a jejich paní, měšťané a farářové i někteří učitelové seděli buď na skvostných pohovkách u zdi umístěných, buď stáli kolem aneb, zvláště starší, bavili se ve vedlejších místnostech.

Všichni byli vystrojeni, vše se lesklo a třpytilo. Hudba zněla vášně a lichteré, všude ples a radost. Mnozí se nemálo divili, vidouce vřelího Vřanu. Měl by jásati, veseliti se, a on vyběhal se veselé společnosti a hleděl zachmuřeným okem na lepe, pestré řady tanečnicků. Jestli větším podivným bylo všem, že jeho dámy nepřikly. Ze všech stran dotazovali se a všem odpovídal, že paní Scheibová ochuravěla a že net jí nechtěla opustit. Dlouho doma zápasil, než Koehanovi příznivou odpověď odepsal. Vždyť mohl si tu vášnou Elišku za manželku vzít, byť i syn o ni se neházel. Nebylo překážky — ale když vzpomněl, že by Koehan k vévodovi začel, zalakl se o svůj úřad. Nebylo zbytl! Tedy, tou dobou chystá se ta, již sobě jako roztomilou žínku svou ve snách končil, radostně na cestu; odjede. A jak bude dále s tajemníkem?

Zasumlo se kol hloučků a ohlédnuv se, spatřil radu Arnoldiho, k němuž zraky všech se obrátily. Jak byl vystrojen, jak sliněl! Se zalíbením patřily dámy na mladého, krásného radu, ale vřelému se zakabonilo lice. Toť už nebezpečný spojence! Jak aměle, sebevědomě si vykračuje, jak se uklání a usmívá, jakoby nejnanádnější nebo nad ním se klempulo, jako by mu žádný mráček nehrozil! Je tak smělý, drzý a jak dýchá po penězích! Bude teď stále chodit a žádati suny "pro společnost vše." Proč se s ním zapletl!

Následky mladých hříhů. Ten člověk ví o všem a byl by s to, aby vše zradil!

Bylo okolo jedenácté hodiny, když skvělý dvůr se objevil. V bohaté, zlatem a drahokamny zářící uniformě kráček vévoda mladěckým krokem, voda po boku nádherně oděnou vévodkyni. Jakoby omíláda — léidlo, drahý šat a šperky konaly divy. Jim po boku tři dečky jako růže krásné, mladé, svěží v bílých šatech. — Za nimi družina. Vše umlilo, vše ustalo v záhřeb, spěchajíje netit vznesené hostitele. Spalirem dam a paní ubíral se dvůr k vystupku, kdež křesla byla přichystána. Hudba veselé zvučela.

U prostřed té živé pestré ulice stál Arnoldi, bystrým okem dvůra vstře hleděl. První pohled jeho padl na velkou, vznešenou postavu paní vévodkyně. Šperky na ní jen zářily a na atlasových šatech červený květ a na nádech kytičku červených, makových květů. — Ano, planý mák květl a zitra milostná sešuje v Ratibořicích! A pak pohledl k princezně, mezi nimiž byla Johanka jako anděl. Tak stihla jako uladý stromek, tak světlé; s krouživých tvarů a přece tak jemná, něná! Zpat dlouhých hod vášných fas vzhledu k němu dvě tnavých, vlnkých očí. Byl to pohled mladistvé lásky, že Arnoldi pohnutí neodolal. A má kytičku

bláznivých kopretin! Vévoda pokynul a opět nastal tanec. Vše se bavilo a radovalo a on sám spokojeně hleděl s výše místa svého na vlnící se pestré a šumné množství. I tvář Anny Karolíny byla vyjasněna. Veselé hovořila s vévodou, nasloucháje s úsměvem jeho poznámkám. Při tom bloudil její zrak, až, jakoby našel, co hledal, se zaleskl a pak otáčel se za Arnoldim, jenž elegantně a krásně tančil.

Postavou, tancem obracel na se be pozornost všech.

Tobiáš Podhájský stoje ve výklenku s nemalým zalíbením pozoroval deurušku svou plně tancující. Vynikla i nyní jako o představení "Dona Juana" nad měšťanské dečky. Inu, tohle oboje není hledě s výše místa svého na vlnící se pestré a šumné množství. I tvář Anny Karolíny byla vyjasněna. Veselé hovořila s vévodou, nasloucháje s úsměvem jeho poznámkám. Při tom bloudil její zrak, až, jakoby našel, co hledal, se zaleskl a pak otáčel se za Arnoldim, jenž elegantně a krásně tančil.

Postavou, tancem obracel na se be pozornost všech.

Tobiáš Podhájský stoje ve výklenku s nemalým zalíbením pozoroval deurušku svou plně tancující. Vynikla i nyní jako o představení "Dona Juana" nad měšťanské dečky. Inu, tohle oboje není hledě s výše místa svého na vlnící se pestré a šumné množství. I tvář Anny Karolíny byla vyjasněna. Veselé hovořila s vévodou, nasloucháje s úsměvem jeho poznámkám. Při tom bloudil její zrak, až, jakoby našel, co hledal, se zaleskl a pak otáčel se za Arnoldim, jenž elegantně a krásně tančil.

Postavou, tancem obracel na se be pozornost všech.

Tobiáš Podhájský stoje ve výklenku s nemalým zalíbením pozoroval deurušku svou plně tancující. Vynikla i nyní jako o představení "Dona Juana" nad měšťanské dečky. Inu, tohle oboje není hledě s výše místa svého na vlnící se pestré a šumné množství. I tvář Anny Karolíny byla vyjasněna. Veselé hovořila s vévodou, nasloucháje s úsměvem jeho poznámkám. Při tom bloudil její zrak, až, jakoby našel, co hledal, se zaleskl a pak otáčel se za Arnoldim, jenž elegantně a krásně tančil.

Keep Your Wife and Baby Healthy

Doctors all agree that for nursing mothers nothing equals the juices of barley and hops. A pure malt and hop beer produces healthy blood, stimulates the digestive organs and feeds the whole human organism. Among the world's best brews

Gund's Peerless Beer

stands at the top—because it is brewed by the "Gund Natural Process" from the finest barley grown in the new world and the choicest hop grown in the old world. It's alive with health and goodness, and deserves to be your home beer. Order a case today. All first-class places have "Peerless" on sale. Ask for it.

JOHN GUND BREWING CO. - La Crosse, Wis.
Omaha Branch, W. G. HEYDEN, Manager, 1318-20-22-24 Leavenworth St
 Bell Phone Douglas 2344.— Auto Phone A 2344.

zraky své obrátili. Bývalý pobočník vévodův předváděl na žádost vřelího radu Arnoldiho a za ním dva juristy, syny pana obřovního, jimž se té et dostalo provéstí princepsy v tanci.

"He, jak vlídně mu vévodkyně kyne."

(Pokračování.)

"Ovšem," a usmívali se.

Dr. F. J. Kálal,
 český lékař a ranhojič.
 Úřadovna v Karbach bloku, číslo pokoje 303. — Tel. 1764.
 Úřední hodiny: Od 10 do 12 a od 3 do 5.
 Obydlí 2808 Chicago St.
 Úřední hodiny: večer. Tel. Harney 1719
 Omaha, Neb. 18

"Nebyti Severových léků, myslím, že by moje žena nebyla již mezi živými. Dnes jest úplně zdráva."
 Jos. Bailey, Box, 52, Comly, Ohio.

Znamením nečisté krve

Jsou vědy, uhry a jiné neúhledné vyrážky v obličejí a na těle. Odkládáme-li s léčením, tu ona nečistota a slabost krve přivodíti může lišej, kožní výraz, plané neštovice a zeslabiti tak celé lidské ústrojí. Uživejte

Severův Krvečistitel

a zabraňte tímto zlům. Tento lék osilí celou soustavu, vypudí ony jedovaté částky a dodá nové krve. Cena \$1.00.

Věřte Severovým lékům!

"Byl jsem nemocen. Měl jsem dva lékaře, kteří odporučili mi ty nejlepší léky a sdělili mi, jestli ty mně neuždraví, že mi není pomoci. Skutečně, vše bylo marno. Konec jsem si konečně Severův Krvečistitel, využíval dvě línve a byl jsem uzdraven. Odporučuji proto ten lék všem známým a přátelům."
 Josef Borzda, R. F. D. No. 1, Fair Oaks, Ind.

Na požádání zašleme zdarma knížku "Jarní nemoce."

KRÁSNA PLEŤ.....

Každá žena může získati a udržeti si milou pleť s kůží jemnou, hladkou a měkkou, buďsi upotřebovati

Severovo Léčivé kožní mýdlo.

Ona obstrahuje nedokonalostkůže; změkčuje a zjemňuje i tu nejtvrdší kůži; dává jemný nádech líci. Jest ideálním prostředkem v koupeli děcka, příjemné k hoření a skutečně výborné při vymývání hlavy a zjemňování vlasů. Cena 25 centů.

"Severovo Léčivé kožní mýdlo jest vsutku léčivým prostředkem. Mají čtyřletý synek mel kůži velmi drsnou a ostrou, avšak od té doby, co jsme ho počali umývatí Vaším mýdlem, kůže jeho jest čistá a hladká."
 Jos. Grigerek, Unionville, Conn.

NA PRODEJ VE VŠECH LÉKÁRNÁCH. ŽÁDEJTE VÝHRADNĚ "SEVEROVY" LÉKY LÉKÁRSKÁ PORADA ZDARMA.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA